

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးတင်အေးရွှေတွင်

မောင်မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင် ပါ ၃

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၅ ရက်†

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ ပြစ်မှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁)(ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အညီ စွဲဆိုခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် မူလကနဦးတည်းက ပျက်ပြယ်နေသော အမှုမှ တရားခံများအား စွဲချက် မတင်မီ ပြန်လွှတ်နိုင်ခြင်းရှိ-မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားရုံးတွင် ဆောင်ရွက်သည့် မှုခင်းကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ ပြစ်မှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) အရ ယင်းတရားရုံးက

* ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၁ (ခ)။
+ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၁(ခ) တွင်ချမှတ်သော၁၅-၂-၂၀၀၇ ရက်နေ့စွဲပါ ရခိုင်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားမှု။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးဇော်သိန်းထွန်း၊ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဒေါ်ခင်မာမင်း

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ရှေ့နေချုပ်ရုံး

စစ်တွေမြို့နယ်တရားရုံး၏ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀၀၅ တွင် တရားခံ မောင်မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင်၊ ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးကျော်ဝင်းတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ် ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင် ပါ ၃ ဦးတို့က မကျေနပ်သဖြင့် စစ်တွေခရိုင် တရားရုံးသို့ အယူခံတင်သွင်းသော်လည်း အကျဉ်းနည်း ပလုပ်ခံရ သည်။ မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင် ပါ ၃ ဦးက စစ်တွေခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရသဖြင့် တရားရုံးချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှုမှာ အမှတ် (၂၇၀) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ ယာယီတပ်ခွဲမှူး (ဗိုလ်မှူး) ဗိုလ်ကြီးအေးကျော်သည် အဆင့်နှင့်မလျော်ညီသော ပြစ်မှု များ ကျူးလွန်ကြောင်း တိုင်တန်းခံရ၍ ၎င်းအား စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး ခုံရုံးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စစ်ဆေးပြီး စစ်တရားရုံးဖြင့်လည်း စစ်ဆေးခဲ့ ကြောင်း၊ ယင်းသို့စစ်ဆေးရာတွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးခုံရုံး၏ သက်သေ ထွက်ဆိုချက်များနှင့် စစ်တရားရုံး၏ သက်သေထွက်ဆိုချက်များ ကွဲလွဲ နေသဖြင့် အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် ထပ်မံ၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး ခုံရုံးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းစစ်ဆေးခဲ့ရာ မမှန်မကန် ထွက်ဆိုခဲ့ကြသော အရပ် သက်သေ မောင်မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင်၊ ဦးအေးမောင်၊ ဦးကျော်ဝင်း

တို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ အရေးယူပေးရန် စစ်တွေ မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး ဦးစံရွှေမောင်က စစ်တွေမြို့နယ်၊ အမှတ် (၁) ရဲစခန်းတွင် တိုင်ချက်ရေးဖွင့် စွဲဆိုခဲ့မှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူများ၏ ရှေ့နေက တင်ပြရာတွင် ဒုရဲမှူး ဦးစံရွှေမောင်က ဒေသကွပ်ကဲရေးစစ်ဌာနချုပ်မှ အကြောင်းကြား သဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးမှူးမှ ညွှန်ကြား၍ ဤအမှုကို တိုင်ချက် ဖွင့်ရသည်ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပထမသတင်းပေး တိုင်ချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) နှင့် အကျုံးဝင်သည့် တိုင်တန်းချက် မဟုတ်ကြောင်း၊ ယင်းတိုင်တန်းချက် ကိုအခြေခံ၍ လျှောက်ထားသူများအပေါ် ပြစ်မှုပုဒ်မ ၁၉၃ အရ တရား စွဲဆိုခဲ့ခြင်းသည် မူလကတည်းက မှားယွင်းပျက်ပြယ်နေကြောင်း၊ မူလမှု တွင် အမှတ် (၂၇၀) ခြေလျင်တပ်ရင်း မှ ဗိုလ်ကြီးအေးကျော်အပေါ် အရေးယူခဲ့သည့် တိုင်တန်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ တရားခံ ၃ ဦးကို ၄ ကြိမ် အစစ်ခံခဲ့ရာတွင် စစ်တရားရုံး၌ ကျမ်းကျိန် ထွက်ဆိုခဲ့ရပြီး ကျန်အကြိမ်များမှာ စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ၄ ကြိမ် အစစ် ခံခဲ့ရာတွင်လည်း ဗိုလ်မှူးအောင်ညွန့်ထံတွင် အစစ်ခံသည့် အကြိမ်က လွဲ၍ ကျန်အကြိမ်မှာ ကွဲလွဲမှုမရှိကြောင်း၊ ဗိုလ်မှူးအောင်ညွန့်ထံတွင် အစစ်ခံစဉ်က ဗိုလ်မှူးအောင်ညွန့် တစ်ဦးတည်းက ညဘက်တွင် ခေါ်ယူစစ်ဆေးခဲ့သည်ဟု ဗိုလ်မှူးအောင်ညွန့်ကိုယ်တိုင်က ထွက်ဆို ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ ထွက်ချက်များမတူညီ၍ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဝင်းမြင့် ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ပါဝင်သည့် စုံစမ်းရေးခုံရုံးက ထပ်မံစစ်ဆေးခဲ့ရာ တွင်လည်း အခြားစုံစမ်းရေးခုံရုံးအဖွဲ့တွင် ထွက်ဆိုသကဲ့သို့ ထပ်မံ ထွက်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ တခြားအဖွဲ့အစည်းတွင် အစစ်ခံချက်နှင့်

ဗိုလ်မှူးအောင်ညွန့်ထံ အစစ်ခံချက်မှာ မတူညီသဖြင့် တရားခံများ အား အပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေကြောင်း တင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက တင်ပြရာတွင် တရားလိုနှင့် လိုပြသက်သေ ထွက်ချက်များအရ လည်းကောင်း၊ သက်သေခံ (ခ) ပါ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်အပေါ် စုံစမ်း စစ်ဆေးရေးခုံရုံး၏ ထင်မြင်ယူဆချက်အရ တရားခံ ၃ ဦးသည် ဗိုလ်မှူး အောင်ညွန့် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သော ခုံရုံးတွင် ကျွဲနှင့် စက်လှေ လဲလှယ်ခြင်းအတွက် ငွေအလိုက်ပေးရကြောင်း ထွက်ဆိုကြပြီး ဒုဗိုလ်မှူးကြီးတင့်ဆွေ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက် သော စစ်တရားရုံးနှင့် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဝင်းမြင့် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သော စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး စစ်ခုံရုံးတို့တွင် ထိုသို့ငွေအလိုက်ပေးရခြင်း မရှိကြောင်း ကွဲလွဲစွာ ထွက်ဆိုခဲ့ကြကြောင်း၊ တရားခံများက ဗိုလ်မှူးအောင်ညွန့်ထံ အစစ် ခံစဉ်က ၎င်းတစ်ဦးတည်းဖြစ်ပြီး အဖွဲ့ဖြင့်မဟုတ်ကြောင်း၊ ကျမ်းကျိန် ထွက်ဆိုခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ရုံးရှေ့တွင် ထွက်ဆိုကြကြောင်း၊ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃၊ ရှင်းလင်းချက် ၁၊ ရှင်းလင်းချက် ၂ တို့အရ ဗိုလ်မှူးအောင်ညွန့် (ဥက္ကဋ္ဌ)အဖြစ် ဆောင်ရွက်သော စစ်ခုံရုံးဖြင့် စစ်ဆေးခြင်းသည် တရားစီရင်သောမှုခင်းကိစ္စ၏ အဆင့်တစ်ဆင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးခုံရုံးဖြင့် စစ်ဆေးရာတွင် တစ်မျိုးထွက်ဆိုပြီး ဒုဗိုလ်မှူးကြီးတင့်ဆွေ (ဥက္ကဋ္ဌ)အဖြစ် ဆောင်ရွက် သော စစ်တရားရုံးနှင့် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဝင်းမြင့် (ဥက္ကဋ္ဌ)အဖြစ် ဆောင်ရွက် သော စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးခုံရုံးတို့တွင် တစ်မျိုးကွဲလွဲစွာ ထွက်ဆိုကြသဖြင့် တရားစီရင်သော မှုခင်းကိစ္စတွင် တမင် မမှန်သက်သေခံသည်ဟု သုံးသပ်၍ တရားခံ ၃ ဦးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ

ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုသာ
ကြောင်း၊ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်လွှာကို ပလပ်သင့်ကြောင်း တင်ပြသည်။

အမှုမှာ အမှတ် (၂၇၀) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ ယာယီတပ်ခွဲမှူး
(ဗိုလ်မှူး) ဗိုလ်ကြီးအေးကျော်သည် ဖမ်းဆီးရမိသော စက်လှေနှင့်
ဦးကျော်ဝင်းပိုင် စက်လှေအား ငွေအလိုက်ပေး လဲလှယ်ခဲ့ရာတွင်
ဦးကျော်ဝင်းထံမှ ငွေ ၂ သိန်းခွဲရယူ၍ လဲလှယ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဖမ်းဆီးရမိ
သော ကျွဲ (၂) ကောင်နှင့် ဦးအေးမောင်ပိုင် ကျွဲ (၂) ကောင်အား ငွေ
အလိုက်ပေး လဲလှယ်ခဲ့ရာတွင် ဦးအေးမောင်ထံမှ ငွေ ၅၀၀၀၀/-
ရယူ၍ လဲလှယ်ခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆင့်နှင့်မလျော်ညီသော
ပြစ်မှုများ ကျူးလွန်ကြောင်း တိုင်ကြားခံရ၍ ယင်းကိစ္စအား စုံစမ်း
စစ်ဆေးရေးခုံရုံး ဖွဲ့စည်း၍လည်းကောင်း၊ စစ်တရားရုံးဖြင့်
လည်းကောင်း စစ်ဆေးခဲ့ရာ ထွက်ဆိုချက်များ ကွဲလွဲနေသဖြင့် ထပ်မံ၍
စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးခုံရုံး ဖွဲ့စည်းစစ်ဆေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ စစ်ဆေးချက်
အရ အရပ်သက်သေများဖြစ်သော မောင်မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင်၊
ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးကျော်ဝင်းတို့သည် မမှန်မကန် ထွက်ဆိုခဲ့ကြ
ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် မောင်မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင် ပါ ၃ ဦးတို့အပေါ်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ အရေးယူပေးရန် စစ်တွေမြို့နယ်
ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး ဦးစံရွှေမောင်က စစ်တွေမြို့နယ်၊ အမှတ် (၁) ရဲစခန်းတွင်
တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ခဲ့မှု ဖြစ်သည်။ စစ်တွေမြို့၊ အမှတ် (၁) ရဲစခန်းက
မောင်မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင် ပါ ၃ ဦးတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၁၉၃ အရ စစ်တွေမြို့နယ်တရားရုံးသို့ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ပြီး မြို့နယ်
တရားရုံးက မောင်မင်းဒင် ပါ ၃ ဦးအား ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ
ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“(၁) မည်သည့်တရားရုံးကမျှ-

(ခ) ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃၊ ၁၉၄၊ ၁၉၅၊ ၁၉၆၊ ၁၉၉၊ ၂၀၀၊ ၂၀၅၊ ၂၀၆၊ ၂၀၇၊ ၂၀၈၊ ၂၀၉၊ ၂၁၀၊ ၂၁၁ နှင့် ၂၂၈ တို့အရ ပြစ်ဒဏ် စီရင် ထိုက်သော ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာကို တရားရုံးတစ်ရုံးက ဆောင်ရွက်သည့် မှုခင်းတစ်စုံတစ်ရာတွင် (သို့မဟုတ်) ထိုမှုခင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန်သည်ဟု စွပ်စွဲချက်ရှိသောအခါ အဆိုပါတရားရုံး၏ (သို့မဟုတ်) အဆိုပါတရားရုံး၏ အထက်တရားရုံး၏ စာဖြင့်ရေးသား တိုင်တန်းချက်အရ မဟုတ်လျှင် အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုရ။”

တရားရုံးတွင် ဆောင်ရွက်သည့် မှုခင်းကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃ အရ ပြစ်မှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁)(ခ) အရ ယင်းတရားရုံးကဖြစ်စေ၊ ယင်းတရားရုံး၏ အထက်တရားရုံးကဖြစ်စေ စာဖြင့်ရေးသား၍ တရားစွဲဆိုခြင်း မဟုတ်လျှင် လက်ခံအရေးယူခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ပေ။ တရားရုံးက စာဖြင့်ရေးသား တရားစွဲဆိုခြင်း မဟုတ်ဘဲ လက်ခံအရေးယူသည့် အမှုသည် ပျက်ပြယ်သည်။ အစိုးရ နှင့် ထောက်ကာလွယ်^(၁)၊ ဦးအလီကျန် နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂^(၂) ကို ကြည့်ပါ။

၁။ အတွဲ ၂ အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံး၊ စာ ၃၀၂။
၂။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၇၇။

အမှုတွင် တိုင်ကြားသူမှာ စစ်တွေမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး ဦးစံရွှေ
 မောင်ဖြစ်၍ သက်ဆိုင်ရာတရားရုံး မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။
 ထို့ပြင် မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး ဦးစံရွှေမောင်သည် တရားခံများအား
 အရေးယူပေးပါရန် တရားရုံးသို့ စာဖြင့်ရေးသား တိုင်တန်းခဲ့ခြင်း
 မဟုတ်ဘဲ သက်ဆိုင်ရာရဲစခန်းတွင်သာ သတင်းပေး တိုင်တန်းခဲ့ခြင်း
 ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးအမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
 ၁၉၅ (၁) (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိဘဲ မူလကနဦးတည်း
 ကပင် ပျက်ပြယ်နေသည်ဟု ဆိုရပေမည်။' ဤအခြေအနေတွင်
 တရားခံများအား ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ထားခြင်းကိုပင် မဆိုထားနှင့်၊
 စွဲချက်တင်ထားခြင်းသည်ပင်လျှင် ပျက်ပြယ်နေပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ
 တရားခံများအား စွဲချက်မတင်မီ ပြန်လွှတ်ထားရမည်သာ ဖြစ်ပေ
 သည်။

အမှုတွင် မောင်မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင် ပါ ၃ ဦးတို့အား
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
 များနှင့်အညီ တရားစွဲဆိုပါက တရားစွဲဆိုနိုင်ပေသေးသည်။

မောင်ဘန်ချိန်း ပါ ၇ ဦး နှင့်

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်^(၃) တွင်

မောင်လှ ပါ ၄ ဦး

ကြည့်ပါ။

၃။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၄၅။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို လက်ခံ
 ခွင့်ပြုသည်။ လျှောက်ထားသူ မောင်မင်းဒင် (ခ)ဇော်မဒင် ပါ ၃ ဦး
 တို့အား စစ်တွေမြို့နယ်တရားရုံး၊ စစ်တွေခရိုင်တရားရုံးနှင့် ရခိုင်
 ပြည်နယ်တရားရုံးတို့က ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိ၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထား
 သော အမိန့်တို့အား ပယ်ဖျက်သည်။ မောင်မင်းဒင် (ခ) ဇော်မဒင်၊
 ဦးအေးမောင်၊ ဦးကျော်ဝင်းတို့အား စွဲချက်မတင်မီ အမှုမှပြန်လွတ်
 ထားစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်သည်။